

med Indenrigsministerens Skrivelse af 14. Februar dette Aar. Det vil deraf ses, at man i Indenrigsministeriet i Fjor havde udarbejdet det Skema, som de arbejdsløse maa benytte; naar de søge fortsat Understøttelse, og denne udbetales gennem Arbejdsløshedskasserne. Det vil ses, at der ogsaa er fordret en ret virksom Kontrol fra Arbejdsløshedskassernes Side, for at Loven kan komme til at virke, som det er tænkt.

De Ændringsforslag, Udvalget har stillet, gaa ud paa at føre Lovene tilbage til den Form, som de indtil den 1. April gældende Love havde. Jeg skal ikke gaa nærmere ind paa disse Ændringsforslag, da de ere meget faa og let overskuelige. Under § 1 har man blot stillet Forslag om, at det ikke kommer til at hedde: „Understøttelse“ i Anledning af den ekstraordinære Arbejdsløshed, men derimod: „Foranstaltninger“ i Anledning af den ekstraordinære Arbejdsløshed. Det er altsaa rent redaktionelt. Under Nr. 2 har man foreslaaet en tilsvarende Bestemmelse som den i Fjor, og man har sat 450,000 Kr. som Maksimum for det Beløb, der i indeværende Aar kan anvendes til Kommunerne i Forhold til deres Udgifter til Hjelpekasserne. Jeg vil gerne hertil knytte den Bemærkning, at i et andet Lovforslag, som ligger paa Tingets Bord og for øvrigt behandles i et Udvalg, er der foreslaaet et noget højere Maksimum, nemlig 600,000 Kr. Jeg ved selyfølgelig ikke, om dette sidstnævnte Lovforslag bliver til Lov, men hvis det bliver det, gaar jeg ud fra, at det her anførte Maksimum vil blive betydningsløst, og at det Tal, som staar i den anden Lov, bliver Maksimum for det Beløb, som staar til Raadighed i indeværende Finansaar.

Af Ændringsforslag til Lovforslaget om fortsat Hjælp til arbejdsløse er der kun et, og det gaar ud paa at ændre Aars-tallet 1914 til 1911, d. v. s. give Loven Varighed kun for indeværende Finansaar. Maa jeg tillige nævne, at Udvalget har været enigt om, at der ogsaa i Aar var Anledning til at give Københavns Kommunalbestyrelse Ret til at opkræve Indkomstskatten med et Beløb, som er $\frac{1}{4}$ pCt. større end det ellers ved Lov fastsatte.

Der er et Forhold, jeg til Slut vil nævne. Der har været forhandlet med Indenrigsministeren om Muligheden af at skaffe de Arbejdere, der faa anvist Arbejde udenfor deres Opholdssted, fri Befordring med Statsbanerne. Da denne Forhandling fandt Sted paa et ret sent Tidspunkt, lykkedes det dog ikke at finde en

Form, hvorunder dette lod sig gøre. Det heldigste vilde have været, om der paa Finansloven var stillet et Beløb til Indenrigsministerens Raadighed i dette Øjemed. Dette har ikke ladet sig gøre, men jeg haaber, at den højtærede Indenrigsminister vil være forberedt paa i Tiden mellem anden og tredie Behandling at stille et saadant Forslag, som jeg saa haaber, at Udvalget vil kunne tiltræde.

Jeg skal hermed anbefale de af Udvalget stillede Ændringsforslag til Vedtagelse, ligesom jeg anbefaler, at Lovforslaget gaar videre til tredie Behandling.

Stauning: Jeg skal ligesom den ærede Ordfører indskrænke mig til nogle faa Bemærkninger, idet det forekommer mig, at Tiden er saa langt fremrykket og Sagen af saa stor Vigtighed, at det ikke her gælder om at tale meget, men om at handle, saa vi saa hurtigt som muligt kunne faa gennemført Sagen her og faa den op til det andet høje Ting, hos hvilket jeg venter, at en lignende Velvillie vil blive vist som den, der er vist i Udvalget. Jeg skal derfor paa mit Partis Vegne tiltræde de af Udvalget stillede Ændringsforslag. Vi have ikke ment at burde fastholde de oprindelig stillede Forslag, da der ikke viste sig tilstrækkelig Stemning for at gennemføre dem, og have foretrukket at slutte os til Ændringsforslagene, fordi de ligesom i Fjor dog bringe visse Fordele til de mange Tusinde arbejdsløse, der findes.

Som nævnt af den ærede Ordfører fandtes der den 5. Februar ifølge den da stedfundne Opgørelse et meget betydeligt Antal, nemlig 18,833, af hvilke den største Part fandtes i Provinserne, en Del under Halvdelen i København. Den samme Beretning oplyser, at der foruden dette betydelige Antal arbejdsløse er over 8,000 Arbejdere, som ere beskæftigede paa indskrænket Arbejdstid, hvilket i Virkeligheden betyder en ikke uvæsentlig Forøgelse af Nødstilstanden. Der er foregaaet en stærk Opgang i Antallet af arbejdsløse siden 30. November, da der forrige Gang foretoges Opgørelse, nemlig en Opgang fra 15,11 til 22 pCt. Vi haabe imidlertid ligesom den ærede Ordfører, at det er rigtigt, at der er i Færd med at komme Opgangstider, og at vi derfor ikke vedblivende skulle vedtage ekstraordinære Love under Hensyn til den ekstraordinære Arbejdsløshed. Vi haabe, det vil vise sig rigtigt, at Forholdene bedres, og det haabe de arbejdsløse endnu mere end vi andre, at den Tid snart maa komme, da der i